

Španskega odpelje tje s 4 morskimi ladjami 6000 mož z najboljšim generalom Martinezom Campossa.

Azija. Kitajski mirovni posredovalec je bil napaden od nekega mladega japonskega vojaka; zaradi tega je japonski kralj dovolil premirje do 20. aprila t. l. Japonci ostanejo v Arturu, Mandžuriji in na Peskadores-otokih. Kitajci pa gotovo ne bodo sedaj mirni, ko Japonci mirujejo, in tako bode to premirje — brez miru.

Za poduk in kratek čas.

Stare gore pri Podsredi.

Na vshodnji strani podsredškega trga se vzdiguje na levem bregu hitre Bistrice prijazni grič Starih gor. Le-tu se nahaja starodavna sloveča božja pot Marije sedem žalostij, o katerej že pohvalno govori neko staro pismo iz leta 1347. Kdaj da se je pozidala sedanja Marijina cerkev, se ne vé; prvokrat se omenja v nekem pismu od 6. julija l. 1581. Prvotno je bila pozidana v gotiškem slogu in presbiterij se je ohranil do dandanes v čisti gotiki. Cerkev je precej prostorna in meri v dolgosti 24,85 m in v širokosti blizu 8 m. Poleg Marijine cerkve nahajata se na Stari gori še dve kapeli; prva je posvečena sv. Ani, druga sv. Mohorju in Fortunatu. Tudi te kapeli, izmed katerih ima vsaka po tri oltarje, zidani sta v gotiškem slogu.

Kakor nam kažejo letne številke, je ta cerkev izmed najstarejših romarskih cerkvá Spodnjega Stajarja. Pa tudi priljubljena božja pot bila je k Mariji sedem žalostij. Iz dalnjih krajev, posebno iz Kranjskega prihajali so romarji v postnem času častit Marijo sedem žalostij. Podsredški župnik g. L. Herbic je pisal l. 1814., da je na tiho nedeljo iz kakih dvajset župnij prihajalo verno ljudstvo na Staro goro. Iz Kozja, piše nadalje omenjeni g. župnik, iz Pilštanja, Buč, Polja, Sv. Petra, Pišec, Sromelj, Koprivnice itd. so prihajali duhovniki spovedovat romarjev, ki so le-tu opravljali velikonočno spoved. Poleg omenjenega dne prihajali so romarji na Stare gore tudi na cvetni petek in binkoštno nedeljo. Vendar pa je bil in še ostal glavni shod romarjev na tiho nedeljo.

V drugi polovici sedanjega stoletja je začela pojemati tukajšnja božja pot; dalnji romarji so izostajali, čimbolj se je procvitala božja pot na Sv. gorah pri Sv. Petru. Uzroki propada tukajšnje božje poti so tudi tako imenovani »kramarji« in pa razpadle kapele križevega božjega pota na Staro goro, o katerih bomo še obširneše govorili. —

Trška občina si je pridobila za Staro goro pravico dveh sejmov, katera se vsako leto vršita na tiho in binkoštno soboto. Ker je ravno drugi dan shod romarjev, ostajajo kramarji tudi čez nedeljo na gori, da na ta dan razpečavajo svoje blago. Kakor pravi župnijska kronika, postavljajo »figovci, rožičkarji, rešetarji, žganjičarji, krčmarji itd.« svoje barake noter do cerkvenega zida. Naravna posledica tega je, da se služba božja vsestransko ovira in da vsled prevelikega trušča spovedniki ne slišijo svojih lastnih besedij. Podsredški gg. župniki so si veliko prizadevali, to grdo razvado odpraviti, ali njih trud bil je večinoma zastoj.

Trška občina ni nič storila v tem obziru, dasi ravno je imela v ministerskem ukazu od dne 10. dec. 1852 št. 29.490 dovolj sredstev zato. Po navedenem ukazu je namieč prepovedano med predpoldnevno in popoldnevno službo božjo tržiti blizu cerkve; pa za ta ukaz se ni brigal nihče. Ker je postajalo ravnanje kramarjev na svetem mestu vedno bolj nedostojno, ker je

cerkvenemu duhu nasprotno in celo zoper cesarske postave, blagovolilo je prečastito škofijstvo z odlokom od dne 1. jun. 1878 št. 1146 prvo službo božjo na tiho nedeljo na Stari gori prepovedati. Da je vse to slabo uplivalo na romarje, ki so vsled tega če dalje bolj izostajali, umevno je samo ob sebi. (Konec prih.)

Smešnica. Neki šaljivec je rekel: Neka ženska ni vredna, da jo solnce obsije, in si tudi ne zrajta, kadar solnce na njo sije, da bi v senco stopila!

Razne stvari.

(Milostlj. knezoškof.) Prečastiti lavantinski konzistorij je ukazal čast. gg. duhovnikom, da naj pri sv. maši pridenejo molitev za mil. knezoškofa. Gotovo tudi verni Lavantinci goreče prosijo za ljubo zdravje bolnemu milostivemu nadpastirju.

(Naš svetli cesar — praded.) Dne 28. marca se je porodil v Brnu nadvojvodi Jožefu Avgustu in njegovi soprogi Avgusti sin. Avgusta je hči bavarske princezinje Gizele, hčere našega cesarja.

(Imeniten gost.) Nadvojvoda Franc Ferdinand d'Este se je ono sredo po noči vozil z brzovlakom skozi Maribor in se podal v Ormož na lov.

(Imenovanje.) Novi predsednik okrožnega sodišča v Celju je imenovan, in sicer dosedanji višjesodni svetovalec v Gradcu gospod Rudolf Ullepitsch plem. Krainfels.

(Odlikovanje.) Presvetli cesar so dovolili, da sme namestnijski konceptni praktikant gosp. Janez Žolgar, rojak iz Slov. Bistrice, napraviti doktorat »sub auspiciis Imperatoris«; to je, za vse izvrstno prebite skušnje bode dobil od cesarja zlat prstan z demantom.

(Osebne vesti.) Deželnosodni svetovalec v Celju, g. Aleksander Balogh, je dobil naslov in značaj višjesodnega svetovalca. — Vodja zemljiške knjige v Ptuj, g. Avgust Blechschmidt, je dohil zlati zaslužni križec.

(Volitve v okrajni zastop brežiški.) Dne 28. marca je zmagala v skupini veleposestnikov Slovincem nasprotna stranka z dvema glasoma večine. Slovincem je vlada zavrгла 7 veljavnih glasov! V skupini kmečkih občin pa so dne 30. marca zmagali Slovenci.

(Zoper bismarkovanje) sta sklenila in odposlala protest občinska zastopa trga Žalec in trga Šoštanj. Poslednji zastop je pri tej priliki tudi sklenil, da se našim deželnim poslancem izreka zaupanje in zahvala, da so izstopili iz deželnega zbora.

(Žena — zver.) Blizu Lugana v Švici je nedavno neka žena po noči s kladivom ubila svojega moža in truplo v peči sežgala. Potem je zvezala svoje štiri otroke in vrgla v veliko, z vodo napolnjeno kad ter to zabila. Ljudje so se čudili, kam so prešli mož in otroci; opazovali so ženo in jo ravno zasačili, ko je pokopavala umorjene otroke.

(Vinorejsko društvo) za ormoški okraj bode imelo v ponedeljek, 22. aprila 1895 od 9. ure predpoldne v društvenih gorcah na Stanovnem poduk o trsnem cepljenju; učil bode gosp. F. Matjašič, vinorejski komisar iz Ptuja. Ako bode ugodno vreme in ako se dosta udeležnikov oglasi, se bode ondi cepljenje nadaljevalo še 23. aprila t. l. Vinorejci so uljudno vabljeni, da se tega važnega poduka obilno udeležijo.

Dr. Geršak, predsednik.

(Podžigalec in samomorivec.) Dne 22. marca je v Veliki Varnici kolar Janez Šmigoc užgal svojo hišo, nato se pa strmoglavil v domači studeneč, kjer najde žalostno smrt. Bržčas se mu je zmešalo.